

Siluetes de la
cadira de Busquets
i, de fons, fotografia antiga
de la **Sala dels Passos**
Perduts

Entrada gratuïta

Nombre de places limitat. Cal confirmar l'assistència
al 934 725 775 o a Palauguell.cat

Cabinet de Premsa i Comunicació. B 6011-2015. Fotografia: Fundació Institut Amatller d'Art Hispànic. Arxiu Mas.

Carrer Nou de la Rambla, 3-5
08001 Barcelona

Tel. 934 725 775
palauguell@diba.cat
www.palauguell.cat

Fotografia coberta: 'Chaise longue' dissenyada per Antoni Gaudí. Fundació Institut Amatller d'Art Hispànic. Arxiu Mas.
Fotografies pàgines interiors: Ramón Manent (tocador dissenyat per Antoni Gaudí) i Jordi Puig (la resta).
Fotografia dors: Saló Central del Palau Güell. Fundació Institut Amatller d'Art Hispànic. Arxiu Mas.

PALAU
GÜELL
ANTONI GAUDÍ

Diputació
Barcelona

Organización
de las Naciones Unidas
para la Educación,
la Ciencia y la Cultura

Obras de Antoni Gaudí
Inscrito en la Lista del
Patrimonio Mundial
en 1984

Mancomunitat
de Catalunya

III Cicle de Conferències del Palau Güell Estètica per a un canvi de segle

Del 5 de març al 22 d'abril

En el marc de l'exposició "Palau Güell: mirades al mobiliari"

PALAU
GÜELL
ANTONI GAUDÍ

Diputació
Barcelona

PRESENTACIÓ

"El Palau Güell: estètica per a un canvi de segle"

En el marc de l'exposició permanent "Palau Güell: mirades al mobiliari", la direcció del Palau Güell ha organitzat el III Cicle de Conferències "Estètica per a un canvi de segle", centrat en el mobiliari conservat a l'edifici al llarg dels anys i en una revisió dels seus diferents autors.

El cicle, dirigit per Josep Casamartina i Parassols, autor del pla museològic del Palau Güell i comissari de l'exposició, proposa un repàs pels més importants ebenistes i decoradors catalans del darrer terç del segle XIX, des del medievalisme i l'eclecticisme fins a la consolidació del Modernisme, unes dècades crucials en la història del disseny, que marcaran l'entrada del món contemporani.

El cicle presenta set conferències a càrrec dels principals especialistes en la matèria, que tractaran de forma monogràfica les creacions d'Antoni Gaudí, Francesc Vidal, Alexandre de Riquer, Joan Busquets i Gaspar Homar, així com la decoració original del Palau Güell i el col·leccionisme modern de mobiliari de l'època.

PROGRAMA

Dijous 5 de març, a les 19 h

“La decoració del Palau Güell, del medievalisme a la modernitat”

JOSEP CASAMARTINA I PARASSOLS, historiador i crític d'art, membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.

La construcció d'un flamant palau al carrer Nou de la Rambla va significar l'aposta decidida i absoluta d'Eusebi Güell pel geni d'Antoni Gaudí. Fins aleshores, l'empresari i mecenes català havia fet els principals encàrrecs a dos altres arquitectes, Joan Martorell i el seu col·laborador més proper, Camil Oliveras. Els interiors del Palau Güell són un compendi d'aquest gir transcendental, no obstant això, no tots els elements

que es van utilitzar havien estat projectats per Gaudí, sinó que alguns procedien d'obres anteriors encarregades pel promotor a l'ebenista Francesc Vidal, al decorador Alexandre de Riquer i al mateix Camil Oliveras, i, també, mobiliari de procedència diversa. Gaudí adaptarà tot aquest material per fer un *collage* magistral, en què la seva obra es fusionarà amb la dels altres d'una manera harmònica i fluida.

Dijous 12 de març, a les 19 h

“Els interiors del 1870 al 1890 i el protagonisme de les indústries artístiques Vidal”

MÓNICA PIERA MIQUEL, doctora en Història de l'Art i presidenta de l'Associació per a l'Estudi del Moble.

Els interiors del 1870 fins a l'eclosió del Modernisme responen a una estètica eclèctica diferenciada dels “neos” del període anterior. Era un moment d'innovació, en què s'aplicaven nous materials en la decoració i s'utilitzava maquinària revolucionària que facilitava la producció i millorava els acabats. Barcelona mirava cap a Europa i es va convertir en

una ciutat cosmopolita que va portar a terme el gran creixement de l'Eixample. En aquest context, Francesc Vidal i Jevellí –creador de les indústries artístiques que duïen el seu nom –es va erigir en un dels principals ebenistes i decoradors de l'època, qui va saber catalitzar totes les tendències estètiques vigents i va ser, alhora, un dels precursors del nou estil que es va implantar a partir de la dècada dels anys noranta del segle XIX.

Dijous 19 de març, a les 19 h

“El col·leccionisme de mobiliari modernista”

GABRIEL PINÓS, director de màrqueting i gestió documental del Museu del Modernisme de Barcelona i director de la galeria d'art Gothsland.

La Diputació de Barcelona, propietària del Palau Güell, va ser una de les primeres institucions públiques que va col·leccionar mobiliari modernista, seguida del Museu d'Art Modern (l'actual Museu Nacional d'Art de Catalunya) que, cap a final dels anys seixanta del segle XX, va començar a recopilar peces destacades dels principals ebenistes i decoradors de l'època. En aquest període, el Modernisme encara era vist per la societat –en un sentit ampli –com un estil de “mal gust”, i no hi havia una preocupació generalitzada per protegir el patrimoni. El

1971, la família Pinós Guirao es va iniciar professionalment en el món dels antiquaris i, entre obres del romànic, el gòtic i el barroc, es va especialitzar en el Modernisme. El 1978 va fundar la galeria d'art Gothsland, amb una exposició inaugural dedicada exclusivament als mestres del Modernisme. El 2010, després de gairebé 40 anys d'activitat professional i col·leccionisme, va inaugurar el Museu del Modernisme de Barcelona, una institució totalment privada dedicada a la preservació i difusió d'aquest moviment.

Dijous 26 de març, a les 19 h

“Antoni Gaudí, dissenyador”

DANIEL GIRALT-MIRACLE, crític i historiador d'art, disseny i arquitectura. Comissari de l'Any Internacional Gaudí (2002) i membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.

Paral·lelament a la seva tasca com a arquitecte, Antoni Gaudí va desplegar una interessant activitat com a dissenyador de mobiliari i d'elements d'interiorisme. Els seus mobles funcionen com a peces autònomes, més enllà dels espais per als quals van ser concebuts, com a arquitectures en petit i, més d'una vegada, van ser bancs de proves per als edificis posteriors. De les primeres peces, encara deutores d'estilismes històrics, Gaudí va evolucionar cap a la modernitat més exultant, amb obres innovadores, ergonòmiques i revolucionàries, tant des del punt de vista formal com estructural i constructiu.

Dijous 9 d'abril, a les 20 h

“Alexandre de Riquer, l'home polifacètic del Modernisme”

ELISEU TRENC BALLESTER, professor de la Universitat de Reims, membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.

Alexandre de Riquer va ser una de les personalitats més completes del Modernisme. Pintor, dibuixant, poeta, il·lustrador, gravador, decorador i dissenyador gràfic, de teixits, de vidrieres i de mobles. Va mantenir contactes amb el moviment anglès Arts and Crafts, encapçalat per William Morris. En la seva faceta de cartellista i, també, d'exlibrista va assolir renom internacional. Va col·laborar amb les indústries artístiques Vidal, i amb els arquitectes Lluís Domènech i Montaner i Camil Oliveras, entre d'altres. Per a Eusebi Güell

va projectar alguns elements decoratius a Comillas (Cantàbria) i, també, del Palau Fonollar, com ara la gran llar de foc traslladada al Palau Güell, a la planta dels dormitoris, que, juntament amb la sala de l'escriptori del Cercle del Liceu, és de les poques obres seves d'interiorisme que s'han conservat fins a l'actualitat.

Dimecres 15 d'abril, a les 20 h

“La Casa Busquets, de la moda tapissera al modernisme decoratiu”

TERESA-M. SALA, doctora en Història de l'Art, professora titular d'Història de l'Art Modern i Contemporani a la Universitat de Barcelona.

El 1840, Josep Busquets i Cornet va obrir una botiga taller de mobles al carrer de la Ciutat, número 9, la qual, amb la incorporació dels seus germans Miquel, Marc-Antoni i Joan, va passar a denominar-se *Busquets Hermanos* fins al 1888, any en què es va convertir en la Casa Joan Busquets. El 1898, l'ebenista-tapisser va cedir al seu fill, Joan Busquets i Jané, la direcció de la Casa, qui va estar en actiu fins a l'any de la seva mort, el 1949, moment en què el seu fill Joan Busquets i Guindulain va agafar el relleu fins a la liquidació de la Casa el 1956.

La Casa Busquets va ser un dels tallers de tapisseria, mobiliari i decoració més importants de l'època de la Febre d'Or i del Modernisme a Barcelona. Al llarg de la seva trajectòria va assimilar les tendències més innovadores de cada moment i va tenir una clientela excepcional entre la burgesia. Els projectes decoratius de Joan Busquets i Jané van excel·lir per la seva qualitat tècnica i l'originalitat dels models, on es trobaven tradició i modernitat.

Dimecres 22 d'abril, a les 20 h

“Gaspar Homar, a la recerca d'un estil propi”

MARIÀNGELS FONDEVILA, doctora en Història de l'Art, conservadora de la col·lecció d'art modern i contemporani del Museu Nacional d'Art de Catalunya.

Procedent de les indústries artístiques Vidal, cap a l'any 1891, Gaspar Homar es va establir pel seu compte. Al llarg de la seva trajectòria va tenir diversos tallers, en què va produir mobiliari, catifes, teixits, mosaics, llums i complements. Va evolucionar de l'eclecticisme de Vidal al japonèsisme i l'Art Nouveau d'influència anglesa i centreeuropea, i va assolir un estil depurat i molt personal. Una de les principals característiques dels seus mobles va ser l'ús de talles florals i de marqueteries amb escenes immerses en el simbolisme. Algunes de les seves principals obres van ser les

col·laboracions amb Lluís Domènech i Montaner, com ara els interiors de les cases Navàs (Reus) i Lleó Morera (Barcelona). La producció d'Homar cada vegada té més reconeixement internacional.

